

Danielin kirja – luku seitsemän

Seitsemän kuningasta

Jeff Pippenger

2023-12-02

Seitsemän ukkosenjylinää edustavat vuosien 1798 ja 22. lokakuuta 1844 välistä historiaa. Tätä historiaa esikuvasi Juudan valtakunnan seitsemän viimeistä kuningasta, Manassesta vuodesta 677 eKr. aina Sidkiaa vuoteen 586 eKr. saakka.

Pyhissä uudistuslinjoissa ensimmäisen enkelin voimaannuttamisen tunnusmerkkinä on vertauskuva, joka osoittaa jonkin olevan maailmanlaajuista. Elokuun 11. päivänä 1840 ensimmäisen enkelin sanoma voimaannutettiin, ja sen jälkeen sanoma vietiin jokaiseen lähetysasemaan maailmassa.

”Vuosien 1840–44 adventtiliike oli Jumalan voiman loistava ilmentymä; ensimmäisen enkelin sanoma vietiin jokaiseen lähetysasemaan maailmassa.” Suuri taistelu, 611.

Tuohon aikaan, profeetallisesti katsoen, Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkeli laskeutui alas ja asetti toisen jalkansa maan päälle ja toisen meren päälle. Sister White tunnisti tämän sanoman maailmanlaajuista ulottuvuutta kuvaavaksi vertauskuvaksi.

”Enkelin asento, toinen jalka merellä, toinen maalla, merkitsee sanoman julistamisen laajaa ulottuvuutta. Se ylittää avarat vedet ja sitä julistetaan muissa maissa, jopa koko maailmalle.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Kyyroksen julistus ensimmäisestä säädöksestä oli koko maailmanlaajuinen säädös.

Persian kuninkaan Kyyroksen ensimmäisenä vuonna, jotta Herran sana, jonka hän oli lausunut Jeremian suun kautta, täyttyisi, Herra herätti Persian kuninkaan Kyyroksen hengen, niin että hän kuulutti koko valtakunnassaan ja myös kirjoitutti näin: Näin sanoo Persian kuningas Kyyros: Herra, taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat, ja hän on käskennyt minun rakentaa hänelle huoneen Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka teistä kuuluu kaikkeen hänen kansaansa? Olkoon hänen Jumalansa hänen kanssansa, ja menköön hän Jerusalemiin, joka on Juudassa, ja rakentakoon Herran, Israelin Jumalan, huoneen; hän on se Jumala, joka on Jerusalemissa. Ja joka jää jäljelle missä paikassa hyvänsä, jossa hän oleskelee muukalaisena, sen paikkakunnan miehet auttakoot häntä hopealla, kullalla, tavaroilla ja karjalla, sen lisäksi mitä vapaaehtoisesti annetaan Jumalan huonetta varten, joka on Jerusalemissa. Silloin nousivat Juudan ja Benjaminin sukujen päämiehet sekä papit ja leeviläiset, ynnä kaikki ne, joiden hengen Jumala oli herättänyt, lähtemään rakentamaan Herran huonetta, joka on Jerusalemissa. Esra 1:1–4.

Aivan kuten ensimmäinen enkeli vietiin 11. elokuuta 1840 jokaiseen lähetysasemaan maailmassa, Kyyros ilmoittaa ensimmäistä käskyä julistaessaan olevansa ”kaiken maanpiirin kaikkien valtakuntien” kuningas. Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkelin, sen enkelin, jonka sisar

White tunnistaa olevan ”ei kukaan vähäisempi kuin Jeesus Kristus”, laskeutumisella on samat profeetalliset tuntomerkit kuin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevällä enkelillä. Sisar White osoittaa, että ensimmäisen enkelin tarkoitus oli sama kuin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin tarkoitus.

”Jeesus valtuutti väkevän enkelin laskeutumaan alas ja varoittamaan maan asukkaita valmistautumaan Hänen toiseen ilmestymiseensä. Kun enkeli lähti Jeesuksen läsnäolosta taivaassa, äärettömän kirkas ja loistava valo kulki hänen edellään. Minulle kerrottiin, että hänen tehtävänään oli valaista maa kirkkaudellaan ja varoittaa ihmistä Jumalan tulevasta vihasta.” Early Writings, 245.

Ensimmäisen enkelin valtuuttaminen on vertauskuva, joka korostaa maailmanlaajuista ulottuvuutta. Ensimmäinen sanoma Kristuksen aikana sai voimansa Kristuksen kasteessa. Raamattu osoittaa, että koko Israel lähti erämaahan kuulemaan Johanneksen sanomaa.

Silloin Jerusalemi ja koko Juudea sekä koko Jordanin ympäristö lähtivät hänen luokseen, ja hän kastoi heidät Jordanissa heidän tunnustaessaan syntinsä. Matteus 3:5, 6.

Kristuksen palvelutyö kohdistui muinaiseen Israeliin, ja siinä profeetallisessa merkityksessä koko maailma vedettiin Jordanille, Kristuksen kasteen paikalle. Kuitenkin kasteen toimitus ja se, mitä se merkitsi Kristuksen tullessa kastetuksi, kohdistuivat koko maailmaan.

Nimi Joojakim merkitsee: ”Jumala nousee”, ja Kristuksen kasteessa, kun Johannes nosti Kristuksen vedestä, vertauskuvasta, jossa ”noustaen ylös” vetisestä haudasta, tuli osa tuota valtuutusta. Ensimmäisissä neljässä Esran jakeessa, jotka olemme jo lainanneet, viides jae ilmaisee käskyn kuulleiden vastauksen sanoilla: ”Silloin nousivat Juudan ja Benjaminin päämiehet, papit ja leeviläiset, kaikki, joiden hengen Jumala oli herättänyt, menemään rakentamaan Herran huonetta, joka on Jerusalemissa.” Kun ensimmäinen sanoma valtuutetaan, tapahtuu ylösnouseminen, niin kuin Joojakimin nimi sitä edustaa.

Syyskuun 11. päivänä 2001 kolmannen enkelin väkevän liikkeen ensimmäinen sanoma varustettiin voimalla, kuten ensimmäisen enkelin väkevän liikkeen ensimmäisen sanoman voimaannuttaminen esikuvallisesti osoittaa. Sister White lausuu huomionsa Kaksoistornien tuhosta tuona päivänä.

”Nyt tulee sanoma, että minä muka olisin julistanut, että New York on pyyhkäistävä pois hyökyaallon toimesta? Tätä en ole koskaan sanonut. Olen sanonut, kun katselin siellä kohoavia suuria rakennuksia, kerros kerrokselta: ’Kuinka kauheita kohtauksia onkaan tapahtuva, kun Herra nousee järkyttämään maata perin pohjin! Silloin Ilmestyskirjan 18:1–3 sanat täyttyvät.’ Koko Ilmestyskirjan kahdeksastoista luku on varoitus siitä, mikä on tuleva maan päälle. Mutta minulla ei ole erityistä valoa siitä, mitä New Yorkia kohtaa, paitsi että tiedän, että jonakin päivänä siellä olevat suuret rakennukset sortuvat Jumalan voiman kääntämisen ja mullistamisen vaikutuksesta. Minulle annetun valon perusteella tiedän, että maailmassa on hävitys. Yksi sana Herralta, yksi hänen väkevän voimansa kosketus, ja nämä valtavat rakennelmat sortuvat. Tapahtuu sellaisia kohtauksia, joiden kauheutta emme voi kuvitella.” Review and Herald, 5. heinäkuuta 1906.

Ensimmäisen sanoman voimaannuttamisen hetkellä sadan neljäkymmenenneljän tuhannen historiassa Herra ”nousi” ”vavistellakseen kauheasti maata”. Joojakimin nimi symboloi ensimmäisen sanoman voimaannuttamista. 11. elokuuta 1840 Herra nousi valtaistuimeltaan, astui alas maan päälle ja asettui seisomaan maan ja meren päälle. Kyroksen ensimmäisen määräyksen aikana uskolliset nousivat. Joojakim on vertauskuva ei ainoastaan ensimmäisen enkelin saapumisesta, vaan hän edustaa myös ensimmäisen enkelin voimaannuttamista.

Jojakim edustaa viimeisistä kolmesta kuninkaasta ensimmäistä, mutta hän edustaa myös viidettä niistä seitsemästä kuninkaasta, jotka johtavat Jerusalemin hävitykseen. Näiden seitsemän kuninkaan nimet ovat hyvin paljon kertovia. Nuo seitsemän kuningasta olivat Manasse, Amon, Joosia, Joahas, Jojakim, Joojakin ja Sidkia.

Milleriläisten historiassa Manasse edustaa lopun aikaa, vuonna 1798. Manasse merkitsee ”unohdukseen saattavaa”, ja vuonna 1798 Tyyron portto unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi. Manasse oli yksi jumalattomimmista kuninkaista, ja hänessä ilmenee profeetallisia piirteitä, jotka tulee ottaa huomioon.

Juudan viimeiset seitsemän kuningasta edustavat seitsemän ukkosen historiaa vuodesta 1798 aina 22. lokakuuta 1844 saakka. Manasse oli näiden seitsemän kuninkaan ensimmäinen, ja seitsemän kuninkaan ensimmäisenä hän oli Sidkian, näiden seitsemän kuninkaan viimeisen, esikuva. Jeesus yhdistää aina lopun alkuun. Sidkia, näiden seitsemän viimeinen kuningas, vietiin Babylonian vankeuden orjuuteen. Myös näiden seitsemän viimeisen kuninkaan ensimmäinen kuningas vietiin Babylonian vankeuteen, esikuvaten viimeisen kuninkaan viemistä Babylonian vankeuteen.

Ja Herra puhui Manasselle ja hänen kansalleen, mutta he eivät kuunnelleet. Sentähden Herra toi heidän kimppuunsa Assyrian kuninkaan sotajoukon päälliköt, jotka ottivat Manassen kiinni hakakoukkujen avulla, sitoivat hänet vaskikahleisiin ja veivät hänet Baabeliin. Ja ahdistuksessaan hän rukoili Herraa, Jumalaansa, ja nöyrtyi syvästi isiensä Jumalan edessä, ja rukoili häntä; ja Herra taipui hänen puoleensa, kuuli hänen rukouksensa ja toi hänet jälleen Jerusalemiin, hänen valtakuntaansa. Silloin Manasse tuli tuntemaan, että Herra on Jumala. 2 Aikakirja 33:10–13.

Manassen kokemus siitä, että hän tuli tuntemaan, että Herra oli Jumala, toteutui siten, että hänet poistettiin valtakunnastaan ja sitten palautettiin valtakuntaansa. Nebukadnessar, samoin kuin Manasse, tuli tuntemaan Herran silloin, kun hänet poistettiin valtakunnastaan ja sen jälkeen palautettiin siihen.

Ja aikojen lopussa minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja ymmärrykseni palasi minulle, ja minä kiitin Korkeinta ja ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää iankaikkisesti, jonka valta on iankaikkinen valta ja jonka valtakunta pysyy sukupolvesta sukupolveen. Ja kaikki maan asukkaat katsotaan tyhjänveroisiksi; ja hän tekee tahtonsa mukaan taivaan sotajoukossa ja maan asukkaiden keskuudessa; eikä kukaan voi pidättää hänen kättänsä tai sanoa hänelle: Mitä sinä teet? Sillä hetkellä minun järkeni palasi minulle; ja valtakuntani kunniaksi minun arvoni ja loistoni palautuivat minulle; ja minun neuvonantajani ja ylimykseni etsiytyivät minun luokseni; ja minut vahvistettiin valtakuntaani, ja minulle annettiin ylenpalttinen majesteetti.

Nyt minä, Nebukadnessar, ylistän, korotan ja kunnioitan taivaan Kuningasta, jonka kaikki teot ovat totuus ja jonka tiet ovat oikeus; ja ne, jotka vaeltavat ylpeydessä, hän kykenee nöyryyttämään. Daniel 4:34–37.

Manassen kokemus täyttyi Nebukadnessarissa. Manasse edustaa ”lopun aikaa” Juudan kolmen viimeisen kuninkaan historiassa sekä seitsemänkymmenen vuoden vankeutta koskevan profetian saapumista. Nebukadnessar edustaa ”lopun aikaa” kolmen asetuksen historiassa, samoin kuin vuosi 1798 oli ”lopun aika” seitsemän ukkosen historiassa. Juuri lainatuissa jakeissa Nebukadnessarin ymmärrys palasi hänelle ”päivien lopussa”. ”Päivien loppuun” viitataan myös Danielin kirjan kahdennessatoista luvussa.

Mutta mene sinä tietäsi loppuun asti; sillä sinä saat levätä ja nouset osaasi päivien lopussa. Daniel 12:13.

Danielin kahdennessatoista luvussa ”päivien loppu” on ”lopun aika”, sillä Danielia käskettiin menemään ”kunnes loppu on”. Tuona aikana Daniel ”nousee osaansa”. ”Nousta osaansa” merkitsee täyttää tarkoituksensa, minkä Daniel teki, kun hänen kirjansa sinetit avattiin päivien lopussa, joka on ”lopun aika”. Tuona aikana tapahtuisi ”tiedon lisääntyminen”, jonka viisaat ymmärtäisivät. Nebukadnessarin päivien lopussa hänen ”ymmärryksensä” palasi hänelle.

”Kun Jumala antaa ihmiselle erityisen tehtävän suoritettavaksi, hänen tulee seistä omalla osallaan ja paikallaan niin kuin Daniel, valmiina vastaamaan Jumalan kutsuun, valmiina täyttämään Hänen tarkoituksensa.” Manuscript Releases, volume 6, 108.

Manasse edustaa ”lopun aikaa” Juudan kolmen viimeisen kuninkaan historiassa; Nebukadnessar edustaa ”lopun aikaa” kolmessa asetuksessa. Manassen jälkeen tuli hänen poikansa Amon.

Amon tarkoittaa ”koulutusta” ja edustaa sitä ajanjaksoa, jolloin tapahtui ”tiedon lisääntyminen”, joka kouluttaisi ”viisaita” siinä sanomassa, joka oli avattu sineteistään. Amonia seurasi sitten Joosia, ainoa näistä seitsemästä kuninkaasta, jolla on verrattain hyvä, joskin monimutkainen, profeetallinen historia.

Josia merkitsee ”Jumalan perustusta” ja edustaa niiden totuuksien vahvistamista, jotka oli avattu ”lopun aikana”. Se tiedon lisääntyminen, jota Amon edusti, koottiin yhteen William Millerin toimesta Gabrielin ja muiden pyhien enkelien johdatuksessa. Millerin työtä edustaa nimi Josia, sillä hän laski liikkeen perustukset. Josiasta olisi tunnistettavissa paljon enemmänkin, mutta siirrymme nyt hänen poikaansa Joohasiin.

Joahas oli kaksikymmentäkolmevuotias tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta. Ja hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Libnalaisen Jeremian tytär. Ja hän teki sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin kaikki hänen isänsä olivat tehneet. Ja farao Neko pani hänet kahleisiin Riblassa Hamatin maassa, ettei hän hallitsisi Jerusalemissa; ja hän pani maan maksamaan veroa sata talenttia hopeaa ja yhden talentin kultaa. Ja farao Neko teki Eljakimin, Josian pojan, kuninkaaksi hänen isänsä Josian sijaan ja muutti hänen nimensä Jojakimiksi, ja vei Joahaan pois; ja tämä tuli Egyptiin ja kuoli siellä. 2. Kun. 23:31–34.

Jehoahas merkitsee: ”Jehova on tarttunut”, ja Faarao Neko tarttui häneen. Jehoahas, Joosian poika, joutui Faarao Nekon valtaan, ja hänen tilalleen asetettiin hänen veljensä Eljakim, jonka nimi merkitsee ”ylösousemisen Jumalaa”. Tämän jälkeen Faarao Neko muutti Eljakimin nimen Joojakimiksi, joka merkitsee ”Jumala nousee”. Nimen muuttaminen on liittosuhteen vertauskuva, ja ensimmäisen sanoman voimaannuttamisen hetkellä Jumala astuu liittoon erään kansan kanssa samalla, kun Hän kulkee entisen liittokansan ohitse.

11. elokuuta 1840 Osmanien valtakunta, jota olivat kuvanneet neljä tuulta, jotka oli päästetty irti kolmensadanyhdeksänkymmenen vuoden ja viidentoista päivän ajaksi, pidätettiin, eli niin kuin Jehoahaz merkitsee, ne ”otettiin kiinni”. Samalla Eliakim tehtiin kuninkaaksi, ja hänen nimensä muutettiin Joojakimiksi, mikä merkitsee: ”Jumala on nouseva”. Joojakimia seurasi hänen poikansa Joojakin, jolla on Kirjoituksissa kolme nimeä.

Nimi Jojakin merkitsee: ”Herra pystyttää ja vahvistaa”. Hän oli Joojakimin poika, ja hän merkitsee toisen enkelin saapumista keväällä 1844, sillä Jumala ”pystytti ja vahvisti” uuden, todellisen, protestanttisen sarven. Toisen enkelin sanoma sai voimansa Keskiyön huudon sanomasta, ja nimet Jekonja ja Konja merkitsevät: ”Jumala vahvistaa”. Nämä kolme nimeä, joista jokaisella on sama merkitys, edustavat Keskiyön huudon liittymistä toisen enkelin sanomaan. Pyhän Hengen lopullisessa vuodatuksessa, Kovan huudon aikana, sinetöidään sata neljäkymmentäneljä tuhatta. Sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen esikuvattiin milleriläisen liikkeen Keskiyön huudossa, ja Jojakin, jota kutsutaan myös Jekonjaksi ja Konjaksi, on sinetöimisen vertauskuva.

Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra: vaikka Konja, Juudan kuninkaan Jojakimin poika, olisi sinettisormus minun oikeassa kädessäni, niin minä repäisisin sinut sieltä irti. Ja minä annan sinut niiden käsiin, jotka tavoittelevat henkeäsi, niiden käsiin, joiden kasvoja sinä pelkää, Nebukadressarin, Babylonin kuninkaan, käsiin ja kaldealaisten käsiin. Ja minä heitän sinut pois, ja äitisi, joka sinut synnytti, toiseen maahan, jossa ette ole syntyneet; ja siellä te kuulette. Mutta siihen maahan, johon heidän sielunsa halajaa palata, sinne he eivät palaja. Onko tämä mies, Konja, halveksittu, rikottu epäjumalankuva? onko hän astia, johon ei mielisty? miksi heidät on heitetty pois, hän ja hänen siemenensä, ja heitetty maahan, jota he eivät tunne? Maa, maa, maa, kuule Herran sana. Jeremia 22:24–29.

Jekonja, Jekonja ja Konja edustavat sinetöimisen aikaa, jolloin toiseen enkeliin yhtyy keskiyön huudon sanoma. Hän edustaa tyhmien sinetöimisen aikaa. Paha kuningas edustaa niitä, jotka ovat tyhmiä laodikealaisia neitsyitä ja jotka sinetöimisen aikana ovat määrättyt vastaanottamaan pedon merkin, koska heidät syljetään iäksi pois Herran suusta.

Sinetti Jumalan oikeassa kädessä on Hänen sinettinsä, ja ne, jotka syljetään ulos Herran suusta sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana, asetetaan vastakohtaksi Serubbaabelille, miehelle, jolla oli ”seitsemän ajan” luotilanka kädessään.

Puhu Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille näin: Minä järisytän taivaat ja maan; ja minä kukistan valtakuntien valtaistuimet ja hävitän pakanakansojen valtakuntien voiman; minä kukistan sotavaunut ja niiden ajajat, ja hevoset ja niiden ratsastajat syöksyvät maahan, kukin veljensä miekkaan. Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä otan sinut, palvelijani

Serubbaabel, Sealtielin poika, sanoo Herra, ja teen sinusta sinettisormuksen; sillä minä olen valinnut sinut, sanoo Herra Sebaot. Haggai 2:21–23.

Se ”kompastuksen kivi”, joka on ”seitsemän aikaa”, on ”luotilanka” Serubbabelin kädessä, ja hänet esitetään ”sinettisormuksena”, jota Jumala käyttää sinetöidäkseen ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta. Sinettisormus eli ”merkki” asetetaan niiden päälle, jotka ”huokaavat ja valittavat” Jerusalemissa tehtyjen kauhistusten tähden. Huokaaminen ja valittaminen yksilöi niiden kokemuksen, jotka sinetöidään, ja huokaaminen ja valittaminen on vertauskuva heidän sisäisestä vastauksestaan ”seitsemän ajan” tarjoamaan parannuskeinoon. Se on heidän syntiensä ja heidän isiensä syntien tunnustamista. Se on sen tunnustamista, etteivät he ole vaeltaneet Jumalan kanssa ja ettei Jumala ole vaeltanut heidän kanssaan 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneesta pettymyksestä lähtien. Se on koetus, jossa epäonnistuttiin vuonna 1863, sillä ajanjaksolla jolloin Filadelfia oli siirtymässä Laodikeaan. Se oli esikuva siitä ajanjaksosta, jolloin ne, joita Konja edustaa, vahvistetaan ikuisiksi ajoiksi tyhmiksi laodikealaisiksi neitsyiksi ja ne, joita Serubbabel edustaa, vahvistetaan ikuisiksi ajoiksi viisaiksi filadelfialaisiksi neitsyiksi.

Joojakinin jälkeen tuli Sidkia, viimeinen noista seitsemästä kuninkaasta. Niin kuin Manasse edusti vuotta 1798 ja ”lopun aikaa”, Sidkian täytyy edustaa 22. lokakuuta 1844, jolloin näyn oli ”puhuttava eikä valhetta”. Sidkia on nimi, joka muodostuu kahden heprealaisen sanan yhdistelmästä. Toinen sana on ”Jehova”, ja siihen on yhdistetty se sana, joka Danielin kirjan kahdeksannen luvun neljästoista jakeessa on käännetty sanalla ”puhdistetaan”. Sidkia merkitsee Jumalan temppelin puhdistamista, joka alkoi 22. lokakuuta 1844.

Juudan seitsemän viimeistä kuningasta edustavat ajanjakson 1798:sta 22. lokakuuta 1844 etenevää historiaa. Joojakim on 11. elokuuta 1840:n vertauskuva, joka puolestaan edustaa 11. syyskuuta 2001. Hän on ensimmäisen enkelin sanoman voimaannuttamisen vertauskuva, ja hänet esitellään Danielin kirjan ensimmäisen luvun ensimmäisessä jakeessa. Näin ollen Danielin kirjan ensimmäisen luvun asetelma ja asiayhteys ovat ensimmäisen enkelin sanoman voimaannuttaminen, sellaisena kuin se esitetään Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa. Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa Kristus laskeutui alas pitäen kädessään pientä kirjaa, jonka Johannes käskettiin syödä. Tästä syystä Danielin kirjan ensimmäinen koetus liittyy syömiseen.

Jatkamme näiden aiheiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.

Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, syötä vatsasi ja täytä sisuksesi tällä kirjakääröllä, jonka minä sinulle annan. Niin minä söin sen, ja se oli minun suussani makea kuin hunaja. Hesekiel 3:3.